

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Κινεζικά νομίσματα. Πρό τινων ἐτῶν μόλις ἦγο ράσθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῆς Κινεζικῆς κυβερνήσεως αἱ πρῶται νομισματοκοπτικαὶ μηχαναὶ. Τὸ Κινεζικὸν κράτος τὸ ὁποῖον εἰς τόσα ἄλλα ἐπροπορεύθη τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς πρὸς τὸ νομισματικὸν μέρος ἔμεινεν ἀσυγγνώστως ὀπίσω, ἐστερημένον μέχρις ἐσχάτων ἰδίου νομίσματος. Καὶ εἰς μὲν τὰς παραθαλασσίους ἐπαρχίας ἐκυκλοφόρουσαν μεξικανικὰ δολλάρια καὶ ἰαπωνικὰ κέρματα, ἀλλ' εἰς τὰ ἐνδότερα αἱ συναλλαγαὶ ἐγίνοντο καὶ γίνονται ἀκόμη διὰ πολυτίμων μετάλλων κατὰ ἐλάσματα ζυγίζομένων ἢ δι' ἀνταλλαγῆς εἶδους πρὸς εἶδος κατ' ἰδιαιτέρας συμφωνίας. Ἡ Κινεζικὴ κυβέρνησις ἀγωνίζεται νῦν νὰ ἐπιβάλῃ τὸ νόμισμά της πανταχῶς, ἀλλ' οὔτε τὸ κατορθώνει, οὔτε ἐπαρκεῖ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀπεράντου κράτους διὰ τῆς παραγωγῆς τῶν νομισματοκοπιῶν τῆς.

Θαυμασία γενεάς. Ἀφίκετο εἰς Βερολῖνον ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν ἄνθρωπος ὡς γινώσκων ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ο ἄνθρωπος μὲ τὰ μεγάλα γένεια.» Ὁ ἄνθρωπος οὗτος καλεῖται Ἰωσήφ Μπυλεσμπάχ καὶ ἐγεννήθη τὸ 1841 ἐν παραρρητίῳ πολίχνῳ Μέρνι τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας του ἦτο σπανός, αἰφῶν δὲ κατέστη δασύτριχος ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν. Ἡ πυκνότης καὶ τὸ μήκος τῆς γενειάδος ἡδύνησε τεραστίως καὶ ἐφθασεν εἰς μήκος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου. Ὁ Μπυλεσμπάχ ἐν ἔτος πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου κατετάχθη ὡς στρατιώτης εἰς τὴν γαλλικὴν αὐτοκρατορικὴν φρουρὰν, κινῶν τὸν θαυμασμόν τῶν παρισίων διὰ τῆς γενειάδος του. Βραδύτερον ἐγκατέλειπε τὴν γαλλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ κατετάχθη εἰς τὸν γερμανικὸν στρατόν. Μετὰ δὲ τὸν πόλεμον καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐξακολουθεῖ ὑπηρετῶν ἐν τῷ ὀπλοστασίῳ τοῦ Στρασβούργου. Εἰς Βερολῖνον προσεκληθὴς ὑπὸ τοῦ Βίρχωβ καὶ ἄλλων ἱατρῶν ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐξακριβωθῇ εἰ δυνατόν τίς ἡ αἰτία τῆς ὑπερφυστικῆς αὐξήσεως τῆς γενειάδος του, ἥτις προέρχεται πιθανῶς ἐξ ἰδιαζούσης παθολογικῆς καταστάσεως τοῦ ὁργανισμοῦ, τοῦ ἄλλως ὑγιεστάτου ἀπομάχου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Περί τῶν ἐν Βαφειῷ ἀρχαίων εὐρηματίων ἡ γαλλικὴ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» δημοσιεύει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 2 Νομβρίου τὰ ἑξῆς: Παρὰ τὸ χωρίον Βαφειῶ, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Εὐρώτα, ὅπου κατὰ τοὺς Ὀμηρικοὺς χρόνους ἔκειντο αἱ πόλεις Ἀμύκλαι καὶ Φᾶρις, ἀνασκαπτομένου βολωτοῦ μνημείου παρεμφεροῦς πρὸς τοὺς θησαυροὺς τῶν Μυκηνῶν, ἀπεκαλύφθησαν πολυάριθμα μετάλλια καὶ πηλινὰ σκεύη, κοσμήματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, ὅπλα χάλκινα, ψῆφοι λίθου ἀμεθύστου, ἰδίᾳ δὲ δύο χρυσὰ ποτήρια μὲ παραστάσεις ἐκτύπους, τὰ ὅποια εἰνε τῷ ὄντι ἀριστουργήματα. Τὰ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ἐδημοσιεύθησαν ἐν λεπτομερεῖ μελέτῃ διὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος (1) τῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλ' ἡ ἐφημερίς αὕτη συντάσσεται ἐλληνιστί καὶ εἶνε εἰδι-

κώτατον δημοσίευμα, διὰ τοῦτο δὲ ἀναγκαιῶς περιορίζεται εἰς στενώτατον κύκλον ἀναγνώστων. Εἶνε λοιπὸν εὐχαριστίων ἄξιος ὁ κ. Σολομὼν Ρεῖνᾶχ, διότι συνήγαγεν ἐν τῷ ἀξιολόγῳ «Ταχυδρόμῳ τῆς ἀρχαίας τέχνης,» ὃν περὶδικῶς δημοσιεύει ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Ὡραίων Τεχνῶν» πάσας τὰς πληροφορίες, αἵτινες δύνανται νὰ διαφωτίσωσι τὸ ζήτημα, καταστήσας ἅμα εὐληπτοτερον τὸ σφόν του ὑπόμνημα δι' ἡλιουπίας ἐπιμελέστατα ἐξεργασμένης. Αἱ παραστάσεις αἱ ἀπεικάζομεναι κατὰ τὰ διαζώματα τῶν ποτηρίων τοῦ Βαφειοῦ εἰκονίζουσι κυνηγούς καταδιώκοντας ἀγρίους ταύρους. Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐκτύπου, εἰς ἐκ τῶν ταύρων ληφθεὶς ἐντὸς χονδροῦ δικτύου προσδεδεμένου ἀπὸ τῶν κορυμῶν δύο δένδρων κάμνει ματαίως προσπάθειαν διὰ νὰ σωθῇ. Δεξιὰ, ἄλλος ταῦρος φεύγει ὁρμαίως, ἀριστερὰ δὲ τρίτος πάλιν ἐκμανεῖς κτυπᾷ φοβερὸν κτύπημα μὲ τὰ κέρατά του ἐν ἐκ τῶν κυνηγῶν. Ἡ ἄλλη πλάξ ἀπεικάζει γαληνοτέραν παράστασιν. Τὰ ζῶα ἡσυχα βόσκουσι τὸ βαθύ χόρτον. Ἡ δὲ ἀντίθεσις αὕτη μεταξύ τῆς ἀφροντισίας τῶν ἐν ἡσυχίᾳ βοῶν καὶ τῆς ἀγωνίας τῶν εἰς τὰ δίχτυα ληφθέντων, κατὰ περισεργον σύμπτωσιν, ὑπενθυμίζει τὰς παραστάσεις τοῦ ἀργυροῦ ποτηρίου τῆς Νικοπόλεως, καθ' ἃς βόσκουσι καὶ τρέχουσιν οἱ ἄγριοι ἵπποι τῶν σκυθικῶν στεππῶν. Ὁ κ. Ρεῖνᾶχ ὀρθῶς παρατηρεῖ ὅτι ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξ Ἀσσυρίως δὲν περιτλήθεν εἰς ἡμᾶς ἔργον τέχνης, ὅπου ἡ σπουδὴ τῆς ζωντανῆς φύσεως, ἀπηλλαγμένη πάσης κατὰ σύμβασιν καὶ τυπικῆς ἐργασίας, νὰ παρίσταται μετὰ περισσοτέρας λαμπρότητος παρ' ὅσον εἰς τὰ ἐκτυπα τῶν δύο τούτων ποτηρίων. Δυσκολεῖται δὲ τις ἀληθῶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ δύο ταῦτα κομμάτια εἶνε ἔργα ἀρχαῖα, κατὰ πέντε τοὐλάχιστον αἰῶνας παλαιότερα τῶν μετοπῶν καὶ τῆς ζωφόρου τοῦ Παρθενῶνος. Πρέπει νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰ ποτήρια τοῦ Βαφειοῦ ἐν τεμάρχιον τοιχογραφίας, ἀνευρεθῆν ὑπὸ τοῦ κ. Σ'λεϊμαν ἐν Τυρυνθί. Αἱ παραστάσεις τῶν δύο ποτηρίων ἐξηγοῦσι κατὰ πολὺ περισεργον τρόπον δύο χωρία τῆς Ἰλιάδος (Υ, 403 — Ν, 570.) Δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀπαριθμησώμεν ἐδῶ ὅλας τὰς παραβολὰς τὰς ὁποίας θὰ ἴδυνάτο τις νὰ κάμῃ μεταξύ τῶν θησαυρῶν τοῦ Βαφειοῦ καὶ τῶν μνημείων τῆς τέχνης τῆς χιτιτικῆς, τῆς μυκηναίας ἢ τῆς φρυγίας. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη, σημαντικωτάτη διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας τέχνης τῆς Ἑλλάδος, θὰ δώσῃ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἀφορμὴν εἰς εἰκασίας σπουδαιότητας. Τοῦτο ἡμεῖς ἠελήσαμεν νὰ δεῖξωμεν.

Φιλολογικά. Ἡ παρισινὴ ἐφημερίς «Evenement» ἀπέτεινε πρὸς τινος πρὸς διαφόρους γαλλοὺς συγγραφεῖς καὶ ποιητὰς τὴν ἐρώτησιν ἂν ἤθελον μετὰ θάνατον νὰ ταφῶσιν ἢ νὰ ἀποτεφρωθῶσι. Μεταξὺ τῶν ποικίλων ἀπαντήσεων ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν εὐλικρίνειαν καὶ λακωνικότητα εἶνε ἡ τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ: «Νὰ ταφῶ ἢ νὰ καῶ καὶ τὰ δύο μοῦ εἶνε ἐξ ἴσου δυσάρεστα.»

— Ἐπιστήμῳς ἀνηγγέλην ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Γαλλίας καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Φρεσσινὲ προτείνει τὴν ὑποψηφιότητά του εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀκαδημίαν διὰ τὴν εἶδραν τοῦ Αἰμιλίου Ὡζιέ. Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς εἶνε ἤδη μέλος τοῦ Πανακαδημίου, καὶ ἐταῖρος τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

(1) Ἐφημερίς Ἀρχαιολογικὴ τοῦ 1889. Χρ. Τροῦτα, ἔκδοσις ἐν τῇ Ἀκαδημικῇ καὶ ὁ τάφος τοῦ Βαφειοῦ (μετὰ πινάκων) πέλ. 129 ἐξ. Σ. τ. Β.

Καλλιτεχνικά. Εἰς τὸν διάσημον γερμανὸν προσωγράφων φὸν Λέμπαχ ἀνέθηκεν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰκόνης του εἰς φυσικὸν μέγεθος ὅπως δωρήσῃ ταύτην εἰς τὴν αὐτοκράτειραν. Ὁ αὐτὸς ζωγράφος ἀνέλαβε νὰ φιλοτεχνήσῃ τὴν κατὰ κράτος ὄψιν τοῦ αὐτοκράτορος διὰ νομίσματα προσεχῶς ἐκυπόμενα. Πλὴν τούτων ὁ ἐπιφανὴς καλλιτέχνης ἐπεράτωσε νέαν εἰκόνα τοῦ Μόλτκε προσωρισμένην διὰ τὸ μυσεῖον τοῦ Ἀμβούργου, ἥρτισε δὲ ἐτέραν τοῦ Βίσμαρκ ἐπὶ τούτῳ μεταβάς εἰς τὴν ἑπαυλιν τοῦ πρώην ἀρχικαχελαρίου.

— Οἱ σαρχοφάγοι τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου Α' καὶ τῆς αὐτοκρατέρας Αὐγούστας δὲν θὰ κατασκευασθῶσιν ἐν Γερμανίᾳ ἀλλ' ἐν Ἰταλίᾳ μαρμάρειν, καθ' ὑποδείγματα γερμανῶν καλλιτεχνῶν.

— Ἡ πολυκροτος εἰκὼν τοῦ Μιλλιέ «Ἐσπερινός», ἡ ὑπὸ ἀμερικανῶν ἀγορασθεῖσα ἀντὶ 116,000 δολλαρίων, μετεπωλήθη εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ἀντὶ 150,000 δολλαρίων, ὅπως ἀναρτηθῇ ἐν τῷ Λούβρῳ.

Θεατρικά. Ἐν τῷ παρισινῷ Μεγάλῳ Μελοδράματι ἐξετελέσθη τὸ πρῶτον πρό τινων ἡμερῶν μία πρᾶξις τοῦ «Λόεγγριν». Ἐκ φόβου μὴ ἡ παράστασις αὕτη προκαλέσῃ πάλιν ταραχὰς ἐν τῷ προγράμματι ἐγράφη ὅτι θὰ ψαλῇ μόνον διωδία ἐκ τοῦ Λόεγγριν. Ἡ ἐκ τῆς παραστάσεως ἐντύπωσις ὑπῆρξε γοητευτικὴ, ἀπας δὲ ὁ παρισινὸς τύπος ὁμοφώνως ζητεῖ τὴν παράστασιν ὁλοκληροῦ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Βάγνερ.

Νεκρολογία. Ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ εἰς ἡλικίαν 62 ἐτῶν ὁ διάσημος χειρουργὸς Φὸν Νουσμπαούμ, διατελὼν ἀπὸ τριακονταετίας καθηγητῆς τῆς Χειρουργικῆς καὶ τῆς Ὀφθαλμιατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς βαυαρικῆς πρωτεύουσας. Κατὰ τὸ 1853 νεώτατος ἔτι συνέγραψεν ὑπόμνημα (Cornea artificialis) ὑποστηρίζων τὴν ἰδέαν ὅτι τυφλοὶ θὰ ἠδύναντο ν' ἀνακτήσασιν τὴν ὄρασιν ἂν ἀντικαθίστατο διὰ τεχνητοῦ κρυσταλλίνου τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Τὸ 1857 ἐγένετο τοῦ πανεπιστημίου ὑφηγητῆς καὶ τὸ 1860 καθηγητῆς, διετήρει δὲ ἀνέκαθεν ἰδίαν κλινικὴν τῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων. Κατὰ τὸ 1867 εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἀγαθοεργιῶν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς ἔλαβε τὸ παράσημον «pour la mérité» ὅπερ συνεπάγει καὶ τίτλον εὐγενείας. Εἰς τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἠκολούθησε τὸ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τάνν βαυαρικὸν σῶμα ὡς ἀρχίατρος. Ὁ Νουσμπαούμ πλὴν σπουδαιοτάτων ἀνακοινώσεων καὶ παρατηρήσεων δημοσιευθεῖσων εἰς εἰδικὰ περιοδικὰ καταλείπει ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ἐπιφανῆ κατέχοντα θέσιν ἐν τῇ ἱατρικῇ γραμματείᾳ, ὡς «Θεραπεία τοῦ λευκοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ» (1856), «Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ τῶν ἀγκυλώσεων» (1862), «Ἀριστομία» (1869) καὶ τὸ παγκοσμίως γενόμενον γνωστόν. «Ὁ ἀντισηπτικὸς ἐπίδεσμος».

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου ἡγόρασεν ἐν Τάννῳ παρὰ τὸ Βισβάδεν, ὠραιότατην ἑπαυλιν ἀνήκουσαν εἰς εὐγενὴ οἰκογένειαν ἐκλήπουσαν τὸ 1704. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ ἑπαύλει ταύτῃ ἀνήγειρεθ, δαπάναις τῆς αὐτοκρατέρας, μνημεῖον εἰς τιμὴν τοῦ ἱππότου Χάρτμουθ Κρόνβεργ, φίλου τοῦ Λουθήρου.

ΕΔΩ Κ'ΕΚΕΙ

Πρωτότυπον ἐμπόριον. Ἐπαίτης ρακένδυτος βλέπει ἀστυνομικὸν κλητῆρα καὶ φοβούμενος μὴ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὡς ἐπαίτων ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ:—Κουρέλια πουλῶ, ποῖος παίρνει κουρέλια; Ὁ κλητὴρ πλησιάζει καὶ ἐρωτᾷ:—Βρέ, πουλεῖς κουρέλια;—Ναι, θέλεις νὰ πάρῃς;—Θέλω, ποῦ εἶν' τα. —Γδύσε με. Ἀπάντησις. Ἐν ἐσπερίδι παίζεται τὸ παιγνίδιον

τῶν ἐρωτήσεων. Ἐκαστος γράφει μίαν ἐρώτησιν εἰς τεμάχιον χάρτου καὶ τὸ ρίπτει εἰς μικρὸν καλάθιον διπλωμένον. Αἱ διαφοροὶ ἐρωτήσεις ἐξάγονται κατὰ σειρὰν καὶ πάντες ἀπαντῶσιν εἰς ἐκάστην αὐτῶν, βραβεύεται δὲ ἡ μᾶλλον ἐπιτυχής. Εἰς τὴν ἐρώτησιν: «Τί μᾶς κρατεῖ περισσότερον εἰς τὸν ἴδιον τόπον;» διδόνται διαφοροὶ ἀπαντήσεις «Ἡ ἀγάπη», «Ἡ ὀκνηρία» καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' ὁμοφώνως βραβεύεται ἡ ἀπάντησις: «Ἡ ποδάγρα».

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκεῖνος ὅστις εἶνε ἄξιος νὰ πλουτήσῃ εἰς ἕνα χρόνον πρέπει νὰ κρεμασθῇ ἕνα χρόνον πρὶν τὸ κάμῃ.

*

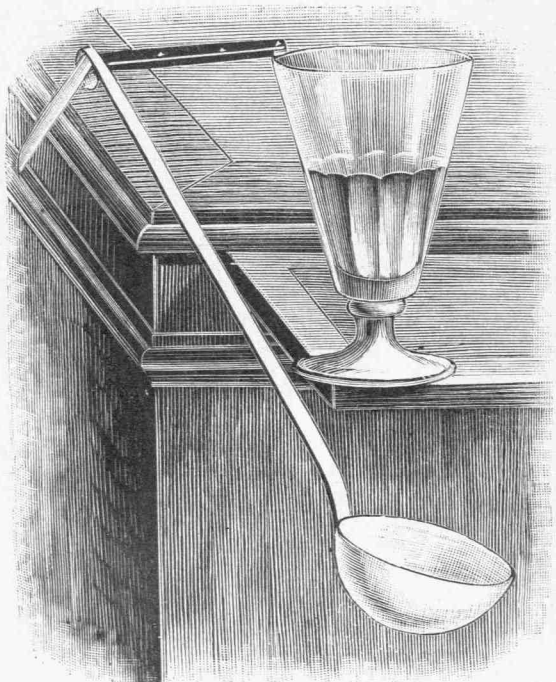
Τὰ ἀπατηλότερα ὄνειρα δὲν τὰ βλέπομεν μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμούς.

*

Ἡ φιλοφροσύνη εἶνε νόμισμα ἀπὸ τὸ ὅποιον δὲν ζημιούται ὁ δίδων καὶ δὲν κερδίζει ὁ λαμβάνων.

ΕΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Ἡ ἰσορροπία τῆς χουλιάρας. Διὰ τῆς χουλιάρας τῆς σούπας, ἥτις εἶνε προχειρότατον ὄργανον εἰς πᾶσαν οἰκίαν, δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν λίαν περίεργα πειράματα ἰσορροπίας, εἴτε καταβιβάζοντες τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος, εἴτε μεταθέτοντες αὐτὸ πρὸς τὸ μέρος τοῦ σημείου τῆς ἀναρτήσεως, ὡς ἐξῆς:

Κρεμάσατε τὴν χουλιάραν εἰς τὸ κατώτατον μέρος τῆς λεπίδος ἡμιοινοῦτον μαχαίριου, φροντίζοντες ἵνα τὸ ἀγκιστρὸν τῆς χουλιάρας προσαρμοσθῇ στερεῶς ἐπὶ τῆς λεπίδος καὶ μὴ ἐξολισθήσῃ ἐξ αὐτῆς, σχηματίζῃ δὲ μετ' αὐτῆς γωνίαν ὀξείαν, ὡς φαίνεται ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι. Ἀμφότερα τώρα οὕτω προσηρμοσμένα ἡμπορεῖτε νὰ τὰ ἀναστήσετε ἐν ἰσορροπίᾳ, στηρίζοντες τὸ ἄκρον τῆς λαβῆς τοῦ μαχαίριου εἴτε ἐπὶ τοῦ χείλους τραπέζης, ἢ ἐπὶ τοῦ δακτύλου σας, ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ χείλους ποτηρίου πλήρους ὕδατος.

Τὸ πείραμα τοῦτο ἐξ ὀψεως φαίνεται ἀδύνατον· δοκιμάσατε ἐν τούτοις καὶ θὰ ἐκπλαγῇτε διὰ τὴν εὐκολίαν μεθ' ἧς ἐκτελεῖται.